

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/628/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

124/2012. (IV. 11.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. november 7-én előterjesztett panaszát a 2012. április 11-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésztett.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos, 2011. november 7-én postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben 2011. július 24-én foganatosított rendőri intézkedés miatt.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2011. július 24-én balesetet szenvedett. A baleset az ő hibájából következett be, mivel nem az útviszonyoknak megfelelően közlekedett. A helyszínre kiérkező rendőröknek elmondta, hogy alkoholt is fogyasztott, így ők bevitték vérével. A panaszos elismerte, hogy hibát követett el és részéről semmiféle ellenvetés nem történt.

A kiérkező rendőrök (E. I. és K. A.) vitték be a panaszost vérével a Ny. városi Jósa András Oktatókórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára, ahol eleget is tett a vizsgálatoknak (vér- és vizeletvizsgálat). Miután a panaszos leadta a mintákat, az ügyeletes orvos megkérte, hogy írja alá az általa leírt dolgokat. A panaszos közölte, hogy nem látja az írást, mivel nem az olvasószemüvege van rajta. Megkérte az ügyeletes orvost, olvassa fel neki, de az orvos ennek nem tett eleget, hanem erőteljesebben rászólt, hogy írja alá. Ezért a panaszos nem írta alá,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

majd az őt kísérő rendőrök egyike (E. I.) a földre lökte hátulról és ráordított, hogy ne ellenkezzen az orvossal és írja alá, amit mond. A panaszos neki is elmondta, hogy nem látja az írást, így nem írja alá. Ezt követően a rendőr a földön fekvő panaszost megrugdosta, ahol tudta, majd hátulról rátérdelt és megbilincselte. A panaszos azt nem tudja, hogy a szolgálatot teljesítő másik rendőr is rugdosta-e, mert eltakarta az arcát. A rugdosás és ütlegelés közepette a panaszos segítségért kiabált, nem értette, hogy miért bántják, és semmiféleképpen nem tartotta humánusnak ezt a bánásmódot.

A megbilincselést követően a rendőr közölte a panaszossal, hogy előállítja, mert hangoskodott és nem írta alá a dokumentumot. A panaszos nem ellenkezett, nem mondott rá semmit, mert állítása szerint nem számított volna úgysem, illetve félt, hogy a továbbiakban is bántalmazni fogják.

Ezt követően beszállt a szolgálati járműbe, hátul ült mellette bal oldalt E. I., amikor is szóvá tette a panaszos, hogy a bilincs túl szoros és nagyon fáj. Erre a rendőr belé térdelt, majd rászorította még jobban a bilincset a csuklójára, amit folyamatosan csavargatott és hozzátette: „majd legközelebb így agárkodj a rendőrrel, te vén buzi”. A panaszost hátra helyzetben bilincselték meg.

A S. utcai kaptányságon az előállító helyiségbe vitték, ahol jegyzőkönyvet vettek fel a balesetről. A panaszos elmondta a baleset körülményeit és a helyszínre érkező rendőrök viselkedését. Miután a baleseti jegyzőkönyv elkészült elengedték, ez 23 óra 35 perckor történt. Ekkor már nagyon be volt dagadva csuklója, mozgatni is alig tudta, ezért az érte érkező párja bevitte az ügyeletre és a sérülésről láttelelet készült 0 óra 1 perckor.

A panaszos elmondja, hogy a rendőri incidens után feljelentették „közrend zavarás szabálysértése végett”, de ez ügyben még nem történt pontos kivizsgálás. A feljelentésben az őt bántalmazó rendőr azt adta elő, hogy előbb előállította a panaszost, majd utána vitte le a vérvételre. A szabadulási igazoláson lévő időpontokból és a mintavételek leadásának pontos idejét nézve a sorrend nem igazolja a rendőr által leírtakat. A rendőri állítás alapján nem történt személyi sérülés, ami szintén ellentétes a panaszos által elmondottakkal. A feljelentés szerint, hogy a panaszos kiabálni kezdett, amit a panaszos nem is tagad, hiszen amikor a rendőr földre lökte és összerugdosta segítségért kiabált a fájdalmaitól.

A rendőri intézkedés végett néhány nap múlva bement a helyi ügyészi hivatalba, ahol elutasították a következő magyarázattal: „mivel nincs csonttörése, és két rendőrrel szemben semmit nem ér.”

A későbbiek folyamán a panaszos kezének állapota nem javult, így a szakorvosi vélemény műtétet javasolt.

A panaszos a fentiek alapján kérte a Testület vizsgálatát, amelyhez jegyzőkönyvek, szakvélemények egy-egy példányát mellékelte.

II.

A rendelkezésre bocsátott rendőrségi dokumentumokból a panaszüggyel összefüggésben az alábbiak voltak megállapíthatóak.

A Testület által feltette kérdésekre a Ny. városi Rendőrkapitányság megbízott vezetője az alábbi válaszokat adta.

Előadta, hogy 2011. július 24-én az intézkedő rendőrök 19 óra 10 perckor a központi ügyelet utasítására megjelentek a Ny. város, K. utcán, mert ott anyagi káros közúti közlekedési baleset történt. A helyszínen igazoltatták a balesetben érintetteket, mely során megállapították, hogy a Seat típusú személy gépkocsivezetője, a panaszos alkoholos befolyásoltság alatt áll, amit a helyszínen vele fújatott spiratest is alátámasztott. A baleset helyszínén még méréseket végeztek, fényképfelvételeket készítettek, valamint mind a két felet meghallgatták a balesettel kapcsolatban. A panaszos a balesettel kapcsolatosan feltett kérdésekre nem volt hajlandó válaszolni. A bejelentőt ezek után a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 33. § (2) bekezdés b) pontja, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja alapján vér- és vizeletvételre állították elő a Jósa András Oktatókórház Sürgősségi Betegellátó Osztályára. A rendőrök a megtett intézkedéseket megfelelően, visszaellenőrizhető módon dokumentálták.

Az intézkedő rendőrök a panaszossal kulturált, és határozott hangnemben beszéltek.

A vér- illetve vizeletvételt az ügyeletes orvos végezte. A mintavézés idejére a bilincset a panaszosról levették. A mintavéризést végző orvos a szükséges jegyzőkönyvek kitöltésekor kérdéseket tett fel a panaszosnak, amire ő csak részben válaszolt. Az orvos a panaszos kérésre az általa rögzített adatokat illetve a jegyzőkönyv tartalmát kétszer is felolvasta, ennek ellenére azt nem volt hajlandó aláírni. A mintavétel során az orvosi kezelőben a panaszos garázda magatartást tanúsított (agresszíven viselkedett, az együttműködést megtagadta, kiabálva megkérdőjelezte az intézkedés jogosságát, a vérvételi jegyzőkönyv hitelességét kétségbe vonta), amivel a többi beteg ellátását is zavarta.

Az intézkedő rendőrök többszöri felszólításának nem tett eleget a panaszos, ezért vele szembe kényszerítőeszközt alkalmaztak, majd a további intézkedések megtétele céljából a Ny. városi Rendőrkapitányságra állították elő. A kapitányságon a Szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 142/A. § (1) bekezdésbe ütköző garázdaság szabálysértés elkövetése miatt eljárás alá vont személyként hallgatták meg.

Az intézkedő rendőrök a panaszossal szemben az Rtv. 48. § b), c), d), pontja alapján bilincset használtak. A rendőri intézkedés időpontjában hatályos, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII) IRM rendelet 60.§ (4) bekezdés b) pontja szerint a kezek hátra bilincselését alkalmazták. A kényszerítő eszközt 2011. július 24. 19 óra 10 perctől 21 óra 20 percig alkalmazták. A kényszerítő eszköz használta sérülést nem okozott. A panaszos a törvényben előírt tájékoztatásokat, illetve igazolásokat megkapta.

Az intézkedés során a panaszos mind szóban, majd az előállítás megszűnése után a részére átadott igazolás hátoldalán nyomtatott formában is kapott tájékoztatást a jogorvoslati lehetőségekről.

A panaszos egészségügyi ellátása a baleset után megtörtént, az ambuláns lap tanúsága szerint sérülést nem szenvedett. A kényszerítőeszköz alkalmazása egészségügyi intézményben zajlott, annak használata sérülést nem okozott, az előállítás alatt, illetve a kapitányság épületében történő meghallgatás során a panaszos nem kért orvosi ellátást, azonnali orvosi ellátást igénylő sérülése nem keletkezett.

A panaszos ellen a Ny. városi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya eljárást folytatott a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 188. § (1) bekezdésbe ütköző és aszerint minősülő járművezetés ittas állapotban vétség elkövetése miatt, valamint a Ny. városi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya folytatott eljárást az Sztv. 142. § 81) bekezdés a) pontjába ütköző garázdaság valamint az Sztv. 142. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző rendzavarás szabálysértés elkövetése miatt.

A panaszost a Ny. városi Városi Bíróság 2011. november 22. napján kelt végzésében 30.000 Ft pénzbírsággal sújtotta. Ez ellen a panaszos fellebbezést nyújtott be. A Ny. városi Törvényszék 2012. január 5-én hozott jogerős végzésben a fellebbezést nem találta alaposnak és hatályban tartotta a pénzbüntetést.

2) A „Nyilatkozat” elnevezésű, 2011. július 24-én kelt irat rögzíti, hogy a panaszos az eljárás során sérülést nem szenvedett, egészségügyi problémája nincs, fertőző betegségben nem szenved, de a panaszos cukorbeteg, ezért szükséges meghatározott időnkénti étkeznie.

A panaszos aláírásával elismerte, hogy az Rtv. 92-93.§ szerinti jogorvoslati lehetőségeiről megkapta szóban a tájékoztatást. Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról és időtartamáról szóló igazolást átvette. A panaszos egy személy kiértesítését kérte. Az előállító helyiségben történő elhelyezésével kapcsolatban a 1961995 (XII.13.) BM rendelet 2. (8)-(9) bekezdése alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztató tartamát a panaszos megismerte. A panaszost végül 2011. július 24-én 23 óra 25 perckor sérülés- és panaszmentesen szabadon bocsátották.

3) A 2011. július 24-én kelt igazolás szerint a panaszos előállítása 2011. július 24 19 óra 10 perctől 23 óra 25 percig tartott.

Az irat hátoldala tartalmazza a Testület, a Magyar Helsinki Bizottság és az Amnesty International Magyarország elérhetőségeit.

III.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése értelmében „a Testület a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerez tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni”.

A panaszolt esetben megállapítható, hogy a sérelmek felismerése egybe esett az intézkedés foganatosításának időpontjával, így az Rtv. 93. § (1) bekezdés alkalmazásának volt helye. Mivel a sérelmezett intézkedésre 2011. július 24-én került sor, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő 2011. augusztus 1-jén lejárt. A panaszos ugyanakkor sérelmeit 2011. november 7-én, tehát a fenti határidőt elmulasztva adta elő.

A Testület azokban az esetekben, amikor a panasz előterjesztésére késedelmesen kerül sor, vizsgálja azt, hogy a rendőrség tájékoztatta-e a panaszost az intézkedéssel összefüggő jogorvoslati lehetőségekről – így a Testülethez fordulás lehetőségéről –, és amennyiben azt tapasztalja, hogy ez a tájékoztatás elmaradt, vagy nem volt teljes körű, elfogadja a panaszos igazolási kérelmét a határidő elmulasztása miatt.

A rendőrség által megküldött iratokból kiderül, hogy a panaszost az előállításakor tájékoztatták a jogorvoslati lehetőségeiről a rendőrök. Egyrészt a Nyilatkozat elnevezésű iraton maga is úgy nyilatkozik, hogy a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92.-93. §-a alapján szóban megkapta, illetve a panaszos részére átadott igazolás is tartalmazza a Testület elérhetőségeit.

Mindezek alapján a Testület – tekintettel a panaszos által aláírt iratokra és – megállapította, a panaszos teljes körű kioktatásban részesült, a testület elérhetőségei pedig már az előállítás napján ismertek voltak előtte, ennek ellenére a beadványát határidőn túl terjesztette elő, ezért a panasz az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése alapján elkésett.

IV.

A Testület a fentiek alapján – figyelemmel az Rtv. 93. § (1) bekezdésében, valamint a 93/B. § (2) bekezdésében foglaltakra - a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2012. április 11.